

Klarhed over, hvorledes Ministeriet da mente, at hele den fremtidige Fremgangsmaade skulde være, naar disse Udsættelser bleve tiltraadte. Det ved Ministeren, det ved han af den Forhandling, der fandt Sted med Udvalget, og det ved han ogsaa af de yderligere Oplysninger, vi begærede, og som han mundtlig gav os. Derfor er det min bestemte Opfattelse, at hvilket Standpunkt man saa end har i Forsvars-sagen og hvilket Standpunkt man end har i politisk Henseende, kan der ikke tvistes om, at det er fuldkommen ubilligt, at Ministeren ikke den Gang sagde til Udvalget: Man maa være klar over, at dette ikke er Ministeriets Planer, det er Ministeriets Hensigt at søge at faa disse Love omstyrtede. Det fremgik klart og tydeligt af Skrivelserne, det fremgik endnu klarere og tydeligere for os efter vor Opfattelse af de Forhandlinger, vi havde med Ministeren, at det, der var Tale om, var en Ændring i de finansielle Planer for disse Loves Udførelse, og de Herrer ville ligefrem se det, naar de læse Skrivelserne igennem, idet der skrives her, at det er Ministeriets Hensigt at gøre saadan og saadan. Derfor vil jeg ogsaa sige til den højtærede Finansminister, der før lyste efter et Mistillidsvotum, at jeg nu kan gaa ud fra, at vi kun have kort til Valg. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) sagde det som Ordfører i en anden Sag, da der var Tale om det samme, at vi have saa kort til Valg, at det under den Forudsætning vilde være meningsløst at komme ind herpaa. Regeringen har jo ogsaa tydeligt og klart betonet, at Valget vil komme i den allernærmeste Fremtid. Men jeg føler mig overbevist om, at hvis det ikke var Tilfældet, saa behøvede Finansministeren ikke at staa og lyse efter et Mistillidsvotum.

Konseilspræsidenten (Zahle): Den sidste ærede Taler har ganske Ret i sin Forudsætning, at vi have nær til Valg, og vi have nær til Valg, fordi Valgene begæres nu af alle. Selv de, som skælve mest for Valget og være mest betænkelige, saa længe det kunde nytte noget, maa nu springe i det lige saa godt som krybe i det, og ogsaa de ønske nu Valg. Men naar vi skulle til Valg, gælder det om, at vi gaa til Valg under saa klare Forhold som muligt, og da det ærede Medlem fra sit Standpunkt stærkt kræver Klarhed, vil jeg dog spørge det ærede Medlem, der gennem en udbredt Presse og gennem sin hele myndige Holdning som Politiker ikke er

bange for at øve Indflydelse ogsaa udover den Valgkreds, i hvilken han selv er valgt: Billiger eller misbilliger det ærede Medlem, at hans Parti gaar til Valg sammen med Højre i Roskilde?

Henrik Nielsen: Som Eksempel paa det Samarbejde, der ved de forestaaende Valg skulde være etableret mellem Højre og Venstre, er der i Aften bleven nævnt Frederikssund- og Roskildekredsen. Det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) gjorde opmærksom paa, at Samarbejdet dernede i Frederikssundkredsen ikke var nogen Kendsgerning, der er kun blevet talt om det af en og anden, men noget bestemt vidstes ikke. Anderledes er Forholdet i Roskildekredsen. Der er Samarbejdet for længe siden etableret, idet man for en Maaned siden nedsatte et Udvalg saavel fra Venstre som fra Højre, der i Forening skulde søge at finde en Kandidat, som var tilstrækkelig smidig til at kunne repræsentere de to Anskuelser, saa at han kunde bringe Sejren hjem i Roskilde. Det er endnu ikke lykkedes at finde en saadan Mand, tiltrods for Henvendelser til adskillige. Om det lykkes, ved jeg ikke, og om de faa nogen Glæde deraf, ved jeg heller ikke, men Samarbejdet er officielt, og det bliver sikkert ikke indskrænket til Roskilde alene, selv om man andre Steder ikke er saa fuldt færdig. Forhaabentlig finde de en Kandidat i Roskilde, ellers kommer jeg til at staa alene, hvad jeg meget vil beklage, men Samarbejdet er sikkert nok.

Borgbjerg: Det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) mindede om en Udtalelse af mig om Valgkredssagen som Ministeriets Eksistensberettigelse eller væsentligste Eksistensberettigelse i denne Rigsdagssamling. (Afbrydelse). Nej, absolut ikke i det hele taget, men i denne Rigsdagssamling. Det ærede Medlem saa deri et Vidnesbyrd for, at vi ikke skulde have ment, at Ministeriet vilde gaa til Valg paa sit militære Program. Jo, selvfølgelig. Netop den Dag, da Ministeriet blev dannet, aftrykte „Social-Demokraten“ Odense-Programmet med dets militære Af-snit og gik ud fra som en Selvfølge, at det var Ministeriets Program, og deri ere vi heldigvis ikke blevne skuffede. Naar Ministeriet ikke straks opløste, saa vi den naturlige Aarsag dertil i, at Ministeriet først ønskede at tilvejebringe et retfærdigt Grundlag, en ny Valgkredsordning. Man vilde først gøre et Forsøg, og naar det en-